

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: V. Gîrleanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, I. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-1152/16

ÎNCHEIERE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului împotriva Inspecției Financiare a Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al RM, privind anularea deciziei nr. 27-07-11/74 din 25 martie 2014 și obligarea Ministerului Finanțelor de a restitui suma amenzii achitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2015,

c o n s t a t ă

La 23 mai 2014, SA „Termocom” în procedura falimentului, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare a Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al RM privind anularea deciziei nr. 27-07-11/74 din 25 martie 2014 și obligarea Ministerului Finanțelor de a restitui suma amenzii achitate.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 25 martie 2014, Inspecția Financiară a Ministerului Finanțelor a emis Decizia nr. 27-07-11/74 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice în mărime de 49 875,00 lei față de SA „Termocom” în procedura falimentului, ca urmare a inspecției tematice din 14 martie 2014. Astfel, în cadrul verificării corectitudinii formării prețurilor la mărfurile social-importante, comercializate în perioada 01 decembrie 2013 – 31 octombrie 2013, Inspecția Financiară a constatat că contrar pct. 3 alin. (2) din Hotărârea Guvernului cu privire la măsurile de coordonare și de reglementare către stat a prețurilor nr. 547 din 04 august 1995, în perioada lunilor ianuarie - aprilie 2013 de comercializare a bucatelor preparate față de costul setului la

materia primă, „Societatea” neîntemeiat a obținut un venit ilicit în sumă de 49 875,00 lei.

Drept urmare a studierii obiective, multilaterale și sub toate aspectele a deciziei vizate, reclamantul a constatat că bucatele preparate față de costul setului de materie primă include depășirea limitei admise de 70% a mărimii adaosului comercial, inclusiv și cu respectarea necondiționată a acestor prevederi.

Întru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului apărut între părți, SA „Termocom” în procedura falimentului a expediat pe numele pârâtului o notificare privind anularea deciziei emise, însă prin răspunsul nr. 27-12-10/492 din 17 aprilie 2014, Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor și-a menținut poziția.

Prin urmare, considerînd că dispoziția nr. 27-12-10/492 din 17 aprilie 2014 este ilegală, nefondată, lipsită de suport juridic și pasibilă anulării, din motiv că Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor la întocmirea prezentei decizii nu a luat în seamă modificarea statutului juridic al SA „Termocom” în procedura planului de către Camera Înregistrării de Stat. Prin decizia din 21 martie 2014 privind înregistrarea intentării procedurii de faliment, s-a decis a consemna în Registrul de stat al persoanelor juridice mențiunea că SA „Termocom”, înscrisă în Registrul de stat cu nr. 1003600022286 din 16 februarie 1995 se află în procedura de faliment din data de 21 martie 2014.

Suplimentar, reclamantul a menționat că Inspekția Financiară nu a luat în seamă prevederile art. 11 alin. (3) lit. a) al Legii insolvenității nr. 149 din 29 iunie 2012, care în mod expres prevede că la constatarea insolvenității debitorului nu se ia în calcul valoarea constituită din penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor, iar art. 116 alin. (3) al legii nominalizate, la fel prevede că nici o dobîndă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială nu se adaugă creanțelor născute ulterior datei deschiderii procedurii generale și nici procedurii simplificate a falimentului. Prin urmare, reclamantul consideră că Inspekția Financiară a aplicat o sancțiune în formă de amendă în sumă de 49 875,00 lei unui agent economic care deja nu mai există din data de 21 martie 2014.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Termocom” în procedura falimentului a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, s-a respins apelul declarat de SA „Termocom” în procedura falimentului și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 31 mai 2016, în termenul prevăzut de lege, SA „Termocom” în procedura falimentului a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cît și hotărîrea primei instanțe, sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material, or

cauza nu a fost examinată sub toate aspectele.

La 13 iulie 2016, Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor a prezentat referință, solicitând respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termocom” în procedura falimentului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Termocom” în procedura falimentului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de SA „Termocom” în procedura falimentului se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță